

מתי נכתב ספר אורחות צדיקים?

ג'ז'ג

יוסף (ג'פרי) וואלף

1

כבר כמה שנים חולקים היסטוריונים בשאלת שנת חיבורו של ספר המוסר אורהות צדיקים.¹ יש שקבעו אתzman כתיבתו לאיטליה שלאמצע המאה ה-13², שם נכתב, לדעתם, בקרב הקהילה הצרפתית, גולי שנה 1394. ואילו אחרים, על סמך שיקולים שונים, רואו בספר אורהות צדיקים יצירה איטלקית מסוף המאה ה-13 או ראשית המאה ה-14, יצירה שנכתבה בהשפעת מגורייש ספרדי.³

⁵מסיים אני ביו' ג' כ"ד בתמוז רמ"ז לסיון
שישלח לנו האל הנאמן
הગואלה לעם לא אלמן
במהרה בקרוב ומן
ר.ה. הקב"ה למזומן

ג' J.R. Woolf, *The Life and Responsa of Rabbi Joseph Colon b. Solomon Trabotto (Maharik)*, Dissertation, ראה: י' אלכרים, פתיחות והסתగות: היצירה הרוחנית-הספרותית בפולין ובארצאות אשכנז בשלבי המאה השם עשרה, ירושלים 1990, עמ' 390–394. השוווה: ג' זולושינסקי, מבוא, ספר אורות צדיקים השלם, ירושלים 1988, עמ' 1–2. דאה: מ' ברויר, עלית הפלול והחילוקים בישיבות אשכנז, ספר זכרון לר' יי' וינברג, ירושלים 1970, עמ' גן–רנא. ובהרחבה: הישיבה האשכנזית של יהימי הבינים, חיבור לשם קבלת תואר דוקטור, ירושלים 1968, עמ' 86 ואילך. ראה

ראאה: ח' ז' דימיטרובסקי, 'על דרך הפלפול', ספר היובל לברון, החלק העברי, ניו-יורק 1975, עמ' קעד-קעו (השווה גם הקודמו של שי' כהן בספר: *Orhot Tzaddikim*, New York 1982, pp. 11–23). לדעתו, שימוש לשוני זה מצביע על חרירות יהודישם ספרדיים (וכמיוזח חידושי לשימושו של המחבר במונח 'יהודים').

ספורדים, שכובותיו נקבעו בכתבי ההיסטוריה של ר' מנחם מאידי (ראה: זואך, שם, עמ' 111–112).

הוּא ה-27 ביוֹנִי 1486 לפי הלוח היוליאני.

שיבנה בית אפרינו
להציג עס המוכן
מרדת שחת ומחלצינו
ההר הטוב יכוננו.

מן הקולופון עולה, שכותב היד נעתק בשנת רמ"ו בידי סופר (מן הסתם איטלקי) בשם משה בר שלמה.⁷ ברור אפוא שיש בכך כדי לתמוך בקביעתו של מ' ברוייר שהספר נכתב (כלל המאוחר) באמצעות המאה הטי'ז.⁸

עד כה לא עלתה בידו לזהותו. 7
לדעתי יש לקינה המרה על חורבן מרכזו התורה בצרפת, קינה הכאה בתוך 'שער תלמוד תורה' ואשר סביר להניח שהיא נכתבה על ידי בן אותה הקהילה (ראיה: אורחות צדיקים השלם [עליל, הערתה [...] עמ' קפד-קוץ]). יש להוסיפה לכך שמהamber (שם, עמ' קץ) הוביל בקינמו את היישגי צרפת, ובמיוחד את ר' משה מקוצי, בעל ספר מצוות גדול, עיין: ר' בוניפיל, רכונה איטליה בתקופת הרנסנס, ירושלים 1979, עמ' 164–171; וואלף, שם (הערה 2), עמ' 26–28 ועמ' 30, הערתה 155. 8